

Judikatūras krājums

TIESAS RĪKOJUMS (pirmā palāta)

2021. gada 3. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patvēruma un imigrācijas politika – Starptautiskā aizsardzība – Direktīva 2013/33/ES – 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju aizturēšana – Pieteikuma iesniedzējs, kurš aizturēts saskaņā ar atgriešanas procedūru atbilstīgi Direktīvai 2008/115/EK, un ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka viņš sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi – Objektīvi kritēriji, kas ļauj pamatot šādus iemeslus – Pieteikuma iesniedzējs, kuram jau bija iespēja piekļūt patvēruma procedūrai

Lietā C-186/21 PPU

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Upravno sodišče* (Administratīvā tiesa, Slovēnija) iesniedza ar 2021. gada 15. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 25. martā, tiesvedībā

J.A.

pret

Slovēnijas Republiku,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 99. pantu lemt, izdodot motivētu rīkojumu,

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

Rīkojums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV 2013, L 180, 96. lpp.), 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp J.A. un *Republika Slovenija* (Slovēnijas Republika) par viņa administratīvo aizturēšanu saskaņā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2008/115/EK

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.), 1. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā ir noteikti kopēji standarti un procedūras, kas dalībvalstīs ir jāpiemēro attiecībā uz nelikumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, ievērojot pamattiesības kā galvenos Kopienas tiesību, kā arī starptautisko tiesību principus, tostarp pienākumu nodrošināt bēgļu aizsardzību un cilvēktiesības.”

- 4 Šīs direktīvas 6. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Neskarot šā panta 2. līdz 5. punktā minētos izņēmumus, dalībvalstis pieņem atgriešanas lēmumu par ikvienu trešās valsts valstspiederīgo, kurš nelikumīgi uzturas to teritorijā.”

- 5 Saskaņā ar minētās direktīvas 15. panta 1. punktu:

“Ja vien konkrētajā gadījumā nav iespējams efektīvi piemērot citus pietiekamus, bet vājākus piespiedu līdzekļus, dalībvalstis var aizturēt un turēt apsardzībā tikai to trešās valsts valstspiederīgo, kam paredzēts piemērot atgriešanas procedūras, lai sagatavotos atgriešanai un/vai veiktu izraidīšanas procesu, jo īpaši tad, ja

- a) pastāv bēgšanas iespējamība vai
- b) attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais izvairās no atgriešanas vai izraidīšanas procesa vai traucē tā sagatavošanu.

Ikviena turēšana apsardzībā ir iespējami īsa un tā turpinās tikai tik ilgi, kamēr veic izraidīšanas pasākumus, un to izpilda ar pienācīgu rūpību.”

Direktīva 2013/33

6 Direktīvas 2013/33 15. un 20. apsvērumā ir noteikts:

“(15) Pieteikuma iesniedzēju aizturēšana būtu jāveic saskaņā ar pamatprincipu, ka personu nedrīkst aizturēt tikai tāpēc, ka viņa vēlas iegūt starptautisku aizsardzību, īpaši saskaņā ar dalībvalstu starptautiskām juridiskām saistībām un Ženēvas konvencijas 31. pantu. Pieteikuma iesniedzējus drīkst aizturēt tikai ļoti skaidri definētos izņēmuma apstākļos, kas paredzēti šajā direktīvā, un atbilstoši nepieciešamībai un samērīguma principam gan attiecībā uz šādas aizturēšanas veidu, gan nolūku. Ja pieteikuma iesniedzējs ir aizturēts, viņam vajadzētu būt efektīvai piekļuvei nepieciešamajām procesuālajām garantijām, piemēram, tiesību aizsardzībai valsts tiesu iestādē.

[..]

(20) Lai labāk nodrošinātu pieteikuma iesniedzēju fizisko un psiholoģisko neaizskaramību, aizturēšanai vajadzētu būt kā galējam pasākumam, un to drīkst piemērot tikai tad, ja ir pienācīgi izskatīti visi aizturēšanas alternatīvie pasākumi. Jebkurā pasākumā, kas alternatīvs aizturēšanai, ir jāievēro pieteikuma iesniedzēja cilvēka pamattiesības.”

7 Šīs direktīvas 8. pantā “Aizturēšana” ir noteikts:

“1. Dalībvalstis personu neaiztur tikai tā iemesla dēļ, ka tā ir pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai [(OV 2013, L 180, 60. lpp.)].

2. Vajadzības gadījumā un pamatojoties uz katras lietas individuālu izvērtējumu, dalībvalstis var pieteikuma iesniedzēju aizturēt, ja citus, mazāk ierobežojošus alternatīvus līdzekļus nav iespējams efektīvi piemērot.

3. Pieteikuma iesniedzēju var aizturēt tikai:

[..]

d) ja viņš ir aizturēts saskaņā ar atgriešanas procedūru atbilstīgi [Direktīvai 2008/115], lai sagatavotu atgriešanu un/vai īstenotu izraidīšanas procesu, un ja attiecīgā dalībvalsts var ar objektīviem kritērijiem pamatot – tostarp to, ka viņam jau bija iespēja piekļūt patvēruma procedūrai –, ka ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka viņš sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi;

[..]

Aizturēšanas pamatus nosaka valsts tiesību aktos.

[..]”

Slovēnijas tiesības

- 8 No 2016. gada 4. marta *Zakon o mednarodni zaščiti* (Likums par starptautisko aizsardzību) (*Uradni list RS*, Nr. 16/17; turpmāk tekstā – “ZMZ-1”) 84. panta 1. punkta trešā ievilkuma izriet, ka kompetentā iestāde starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam var noteikt obligātu aizturēšanas pasākumu patvēruma meklētāju uzņemšanas centra telpās, ja pieteikuma iesniedzējam ir tikusi piemērota administratīvā aizturēšana atbilstoši 2011. gada 16. jūnija *Zakon o tujcih* (Likums par ārvalstniekiem) (*Uradni list RS*, Nr. 1/18), lai īstenotu un izpildītu atgriešanas vai izraidīšanas procedūru, un ja ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka šis pieteikuma iesniedzējs savu starptautiskās aizsardzības pieteikumu ir sagatavojis tikai, lai aizkavētu vai traucētu izraidīšanu, ja viņam jau bija iepriekšējā stadijā iespēja iesniegt šādu pieteikumu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 9 J.A. ir Bosnijas un Hercegovinas valstspiederīgais, kurš nenoteiktā datumā iesniedza Slovēnijā starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas tika noraidīts ar 2020. gada 24. februāra lēmumu, kurš kļuva galīgs 2021. gada 11. janvārī un izpildāms 2021. gada 11. februārī.
- 10 Tiesvedībā, kas attiecas uz šo pieteikumu, J.A. ar *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Lubļanas apgabaltiesa, Slovēnija) 2018. gada 6. novembra spriedumu tika piespriests brīvības atņemšanas sods uz vienu gadu par draudu izteikšanu, uzbrukumu un svešas mantas bojāšanu. Apelācijā *Višje sodišče v Ljubljani* (Lubļanas apelācijas tiesa, Slovēnija) ar 2019. gada 23. maija spriedumu piesprieda J.A. brīvības atņemšanas sodu uz vienu gadu un trīs mēnešiem, kā arī kā papildsodu – izraidīšanu no valsts uz trīs gadiem. J.A. joprojām izcieta savu brīvības atņemšanas sodu ieslodzījuma vietā, kad lēmums noraidīt viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu kļuva izpildāms 2021. gada 11. februārī.
- 11 Pēc brīvības atņemšanas soda izpildes J.A. nonāca Slovēnijas policijas iestāžu uzraudzībā un tām pauda vēlmi iesniegt jaunu starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Pēc šo iestāžu veiktā ieraksta reģistrā 2021. gada 27. februārī J.A. šajā sakarā norādīja uz nāves draudiem, kas pret viņu tiktu vērsti viņa izcelsmes valstī.
- 12 J.A. tika aizvests uz Lubļanas patvēruma meklētāju uzņemšanas centru (Slovēnija) un pēc tam, kad viņš bija iesniedzis savu jauno starptautiskās aizsardzības pieteikumu, viņam mutiski paziņoja par to, ka viņš tiek administratīvi aizturēts.
- 13 2021. gada 1. martā *Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije* (Slovēnijas Republikas Iekšlietu ministrija, turpmāk tekstā – “Iekšlietu ministrija”), pamatojoties uz ZMZ-1 84. panta 1. punkta trešo ievilkumu, formāli pieņēma lēmumu, nosakot J.A. aizturēšanu Postojnas [Postojna] (Slovēnija) aizturēto ārvalstnieku izmetināšanas centrā uz laikposmu no 2021. gada 27. februāra līdz brīdim, kad beidzas aizturēšanas iemesli, bet viņa aizturēšana tomēr bija jāpārtrauc 2021. gada 27. maijā, neskarot iespēju to pagarināt uz mēnesi. Šis lēmums bija pamatots ar to, ka J.A. saskaņā ar Likumu par ārvalstniekiem jau bija aizturēts pret viņu uzsāktās atgriešanas procedūras dēļ un pastāvēja pamatoti iemesli uzskatīt, ka jaunais starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts tikai tādēļ, lai aizkavētu vai traucētu viņa izraidīšanu, jo J.A. bija iespēja iesniegt šādu pieteikumu iepriekšējā stadijā.

- 14 Attiecībā uz pēdējo minēto Iekšlietu ministrija uzskatīja, ka J.A. tika paudis savu nodomu iesniegt jaunu starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai tad, kad noskaidrojās, ka tiks uzsākta procedūra nolūkā viņu izraidīt no Slovēnijas teritorijas, lai izpildītu papildu sodu – izraidīšanu no valsts teritorijas. Proti, savu nodomu iesniegt šādu pieteikumu J.A. jau būtu varējis paust darbiniekiem soda izciešanas iestādē, kurā viņš izcieta savu brīvības atņemšanas sodu, tiklīdz lēmums par viņa pirmā starptautiskās aizsardzības pieteikuma noraidīšanu kļuva izpildāms. Iekšlietu ministrija tādējādi secināja, ka J.A. savu pieteikumu ir iesniedzis tikai tādēļ, lai traucētu viņa izraidīšanu no Slovēnijas teritorijas, ko apstiprinot apstākļi, ka J.A. sava jaunā pieteikuma pamatojumā neesot norādījis nevienu apstākli vai pierādījumu, kas būtu jauns salīdzinājumā ar pirmajā starptautiskās aizsardzības pieteikumā minētajiem.
- 15 J.A. par Iekšlietu ministrijas lēmumu cēla prasību *Upravno sodišče* (Administratīvā tiesa, Slovēnija). Viņš uzskata, ka viņa aizturēšanu nevar pamatot ar *ZMZ-1* 84. panta 1. punkta trešo ievilkumu, jo šajā tiesību normā neesot noteikti objektīvi kritēriji, kas ļautu izvērtēt, vai savu nodomu iesniegt jaunu starptautiskās aizsardzības pieteikumu viņš ir paudis tikai tādēļ, lai aizkavētu savu izraidīšanu no Slovēnijas teritorijas.
- 16 2021. gada 11. martā iesniedzējtiesa, pamatojoties uz J.A. pieteikumu, izdeva rīkojumu par pagaidu noregulējumu, nosakot, ka līdz galīgā nolēmuma par pārsūdzību pieņemšanai pēc būtības vai, vēlākais, līdz Iekšlietu ministrijas lēmumā minētā termiņa beigām konkrētā persona tiek aizturēta Ļubļanas patvēruma meklētāju uzņemšanas centrā.
- 17 Lūdzot Tiesai piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību atbilstoši Reglamenta 107. pantam, iesniedzējtiesa paskaidro, ka J.A. prasības iznākums ir atkarīgs no tā, kā interpretēt Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu, kas valsts tiesībās ir transponēts ar *ZMZ-1* 84. panta 1. punkta trešo ievilkumu.
- 18 Šajā ziņā iesniedzējtiesa jautā, vai, nosakot, ka personai tādā situācijā kā J.A. jau ir jābūt bijušanai iespējai lūgt starptautisko aizsardzību, *ZMZ-1* 84. panta 1. punkta trešajā ievilkumā ir paredzēts “objektīvs kritērijs” Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta izpratnē.
- 19 Šādā ietvarā iesniedzējtiesa norāda, ka, ņemot vērā Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā izmantoto vārdu “tostarp”, varētu apgalvot, ka šajā tiesību normā minētais par to, “ka viņam jau bija iespēja piekļūt patvēruma procedūrai”, ir “objektīvs kritērijs” minētās tiesību normas izpratnē, kas atbilstu *ZMZ-1* 84. panta 1. punkta trešajā ievilkumā paredzētajam kritērijam. Šādos apstākļos tam, ka Slovēnijas likumdevējs šajā pēdējā minētajā tiesību normā nav noteicis citus objektīvus kritērijus, nevarētu nebūt nekādas ietekmes uz lietu, kurā – kā tas ir šajā gadījumā – valsts iestādes aizturēšanas lēmuma pamatošanai ir atsaukušās tikai uz šo objektīvo kritēriju.
- 20 Ja šāda interpretācija nav atbalstāma, iesniedzējtiesa jautā, vai, transponējot Direktīvu 2013/33, valsts likumdevējam tiesiskās paredzamības un nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principu ievērošanas dēļ, kā arī ņemot vērā šīs direktīvas 15. apsvērumu, bija pienākums saistošā, skaidrā un vispārējā tiesību normā noteikt objektīvus kritērijus, pamatojoties uz kuriem – papildus iepriekš veiktam konstatējumam par to, ka konkrētajai personai ir bijusi iespēja iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, – valsts iestādes var secināt, ka pastāv pamatoti iemesli uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs starptautiskās aizsardzības pieteikumu ir iesniedzis tikai, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanās lēmuma izpildi. Iesniedzējtiesa uzsver, ka saskaņā ar šo pieeju pamatlietā aplūkotais Iekšlietu ministrijas lēmums būtu jāatceļ tādēļ, ka *ZMZ-1* netiek konkrēti definēti objektīvi kritēriji, kas valsts iestādēm ir jāņem vērā.

21 Šādos apstākļos *Upravno sodišče* (Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [Direktīvas 2013/33] 8. panta 3. punkta [pirmās daļas] d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar vārdu “tostarp” apstāklis, ka “viņam jau bija iespēja piekļūt patvēruma procedūrai”, tiek *expressis verbis* ietverts objektīvo kritēriju skaitā?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu ir atbildams noliedzoši – [Direktīvas 2013/33] 8. panta 3. punkta [pirmās daļas] d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekš izklāstītajos apstākļos aizturēšana ir pieļaujama tikai, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem objektīviem kritērijiem un iepriekš veiktu konstatējumu – ka pieteikuma iesniedzējam jau ir bijusi iespēja iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu –, no kura varētu secināt, ka ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka šis pieteikums ir iesniegts tikai tālab, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi?”

Par steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību

- 22 Iesniedzējtiesa šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu lūdza piemērot steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedību, kas paredzēta Tiesas Reglamenta 107. pantā.
- 23 Šo lūgumu iesniedzējtiesa pamato, norādot, ka J.A. ir piemērota administratīvā aizturēšana un ka aizturēšanas turpināšana ir atkarīga no iznākuma pamatlietā.
- 24 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmām kārtām, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Direktīvu 2013/33, kas attiecas uz LESD trešās daļas V sadaļu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Līdz ar to šim lūgumam var piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību.
- 25 Otrām kārtām, attiecībā uz steidzamības nosacījumu ir jāuzsver, ka šis nosacījums ir izpildīts tostarp tad, ja attiecīgajai personai patlaban ir piemērota brīvības atņemšana un tās paturēšana ieslodzījumā ir atkarīga no pamatlīetas atrisinājuma. Šajā ziņā attiecīgās personas situācija ir vērtējama tāda, kāda tā ir datumā, kad tiek izskatīts pieteikums par steidzamības tiesvedības piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu (spriedums, 2020. gada 14. maijs, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU un C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 99. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 26 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru trešās valsts valstspiederīgo ievietošana aizturēšanas centrā neatkarīgi no tā, vai tas ir viņu starptautiskās aizsardzības pieteikuma [izskatīšanas] laikā vai viņu izraidīšanas nolūkā, ir pasākums, ar kuru tiek atņemta brīvība (spriedums, 2020. gada 14. maijs, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU un C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 100. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 27 Izskatāmajā lietā no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka prasītājam pamatlietā ir piemērota brīvības atņemšana kopš viņa aizturēšanas, kas noteikta saistībā ar viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu, un viņa aizturēšanas turpināšanās ir atkarīga no risinājuma pamatlietā, jo Iekšlietu ministrijas lēmuma atcelšana varētu to izbeigt.
- 28 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāapmierina iesniedzējtiesas lūgums šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 29 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 99. pantu, ja atbilde uz uzdoto prejudiciālo jautājumu skaidri izriet no judikatūras vai ja atbilde uz šo jautājumu nerada nekādas pamatotas šaubas, Tiesa pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerālvokāta uzklausīšanas jebkurā brīdī var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.
- 30 Šī tiesību norma ir jāpiemēro šajā lietā.

Par pirmo jautājumu

- 31 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam jau ir bijusi iespēja piekļūt patvēruma procedūrai, ir objektīvs kritērijs šīs tiesību normas izpratnē.
- 32 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2013/33 8. panta 1. punktu dalībvalstis nevar aizturēt personu tikai tādēļ, ka tā ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu.
- 33 Turklāt minētās direktīvas 8. panta 2. punktā ir paredzēts, ka aizturēšanu var veikt tikai vajadzības gadījumā, pamatojoties uz katra atsevišķa gadījuma izvērtējumu un ja citus, mazāk ierobežojošus alternatīvus līdzekļus nav iespējams efektīvi piemērot. No tā izriet, ka valsts iestādes starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju var aizturēt tikai pēc tam, kad katrā individuālajā gadījumā ir pārbaudījušas, vai šī aizturēšana ir samērīga ar sasniedzamajiem mērķiem, jo šādai pārbaudei ir jānodrošina it īpaši, lai aizturēšana tiktu izmantota tikai kā galējais līdzeklis (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2020. gada 17. decembris, Komisija/Ungārija (Starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšana), C-808/18, EU:C:2020:1029, 175. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 14. maijs, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság*, C-924/19 PPU un C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 258. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmajā daļā ir izsmeloši uzskaitīti dažādi pamati, kas var attaisnot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja aizturēšanu. Katrs no šiem pamatiem atbilst kādai īpašai vajadzībai un ir autonom (spriedums, 2020. gada 17. decembris, Komisija/Ungārija (Starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšana), C-808/18, EU:C:2020:1029, 168. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Konkrētāk, runājot par Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā norādīto aizturēšanas iemeslu, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju var aizturēt saskaņā ar šo direktīvu, ja viņš jau ir aizturēts atgriešanas procedūras ietvaros saskaņā ar Direktīvu 2008/115, lai sagatavotu atgriešanu un/vai īstenotu izraidīšanas procesu, un ja attiecīgā dalībvalsts var ar objektīviem kritērijiem – tostarp to, ka viņam jau bija iespēja piekļūt patvēruma procedūrai, – pamatot, ka ir dibināti iemesli uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs ir sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi.
- 36 Tādējādi uz Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minēto aizturēšanas iemeslu attiecas divi atsevišķi kumulatīvi nosacījumi. Pirmkārt, starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam jau ir jābūt aizturētam izraidīšanas nolūkā saskaņā ar

Direktīvas 2008/115 IV nodaļu un, otrkārt, ir jābūt pamatotiem, uz objektīviem kritērijiem balstītiem iemesliem uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs ir sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai tādēļ, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi.

- 37 Attiecībā uz objektīviem kritērijiem, ar ko dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāpamato savi dibinātie iemesli saskaņā ar Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu, ir jākonstatē, ka šajā tiesību normā, lai gan tajā netiek definēts jēdziens “objektīvi kritēriji”, ir sniegts piemērs kritērijam, uz ko šīs iestādes var atsaukties, proti, tas, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam jau ir bijusi iespēja piekļūt patvēruma procedūrai.
- 38 Proti, fakts, ka šajā tiesību normā ir izmantots vārds “tostarp”, kam ikdienas valodā ir sinonīmi “tāds kā”, “piemēram”, “konkrēti”, “it īpaši”, “tāpat kā” vai “tā kā”, nepārprotami norāda, ka Savienības likumdevējs ir vēlējis sniegt piemēru objektīvam kritērijam, uz ko kompetentās valsts iestādes var atsaukties, lai pamatotu, ka pastāv pamatoti iemesli uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs ir sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu tikai tādēļ, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi.
- 39 Līdz ar to ir jāatzīst, ka apstākļi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam jau ir bijusi iespēja piekļūt patvēruma procedūrai, ir viens no objektīviem kritērijiem, uz kuriem kompetentās valsts iestādes var atsaukties, lai pamatotu, ka pastāv pamatoti iemesli uzskatīt, ka attiecīgā persona starptautiskās aizsardzības pieteikumu ir iesniegusi tikai tādēļ, lai aizkavētu vai traucētu atgriešanas lēmuma izpildi.
- 40 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2013/33 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam jau ir bijusi iespēja piekļūt patvēruma procedūrai, ir objektīvs kritērijs šīs tiesību normas izpratnē.

Par otro jautājumu

- 41 Tā kā otrais jautājums ir uzdots gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noliedzīga, tad uz to nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam jau ir bijusi iespēja piekļūt patvēruma procedūrai, ir objektīvs kritērijs šīs tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]